

AZ ÁLLATOK ÓRE

Időköz nem kötött folyóirat, mely negyed, fél vagy egész ívnyi tartalommal és nyolczadrét alakban jelenik meg.

Magyarországban megjelenő összes napilapok- és folyóiratoknak megküldetik azon kérelemmel, hogy minél többet vegyenek fel tőlünk az állatvédelmi eszmék terjesztésére.

Az egyesületi tagok tagdíj fejében kapják.

Szerkeszti
az Országos Állatvédő
Egyesület
megbízásából
Dr. SZALKAY GYULA
igazgató-titkár.

Hivatalos helyiség :
IV. kalap-utca 12. szám.

**Azokért
szólalunk fel, kik
magukért nem
tudnak beszélni.**

NEMESMILITICSI

ETLÉNYI LAJOSNÉ

szül. MARKOTH MÁRIA,

az Országos Állatvédő-Egyesület alelnöknője

1892. október hó 19-én, életének 56-ik, boldog házasságának 24-ik évében, rövid szenvedés után szívszélhűdésben jobblétre szenderült.

Az országos állatvédő egyesület a boldogultban egyik alapítóját, alakítása óta működő alelnöknőjét, egyszersmind a legbuzgóbb és legtevékenyebb tagját veszítette el.

Ő fáradhatlan volt a tagok gyűjtésében, fáradhatlan a piacokon való felügyelet gyakorlásában, fáradhatlan a baromfi-elárusítók rendreutasításában, a rendőrök oktatásában az állatvédelemre vonatkozó ügyek elintézésében.

Boldognak érezte magát, ha egy beteg állatnak szenvedéseit enyhíthette, boldognak, ha egy eltévedt vagy elfogott ebet tulajdonosának visszaadhatott, sőt nem rejtent vissza, ha ilyenkor az

egész várost be kellett járnia. Az eltévedt vagy az utcára hajtott állatok biztos menhelyét találták nála; nem nyugodott, míg azok számára új és jószívű gazdát nem talált.

Bűszkeségét találta az egyeslet érdekeinek előmozdításában, allig volt választmányi ülés 10 év óta, melyen ő, nemesszívű férjével együtt, részt nem vett volna.

Egyesületünk választmánya testületileg vett részt a gyászszertartáson, koszorut küldött ravatalához, melynek szalagjain: Az orsz. Állatvédő Egyesület — Buzgó alelnöknőjének — volt olvasható. Visszamaradt férjének az egyeslet elnöksége részvétiratot küldött. A temetőben egyesületünk igazgató-titkára néhány szóval kiemelte az elhunytak érdemeit és e szavakkal fejezte be bucsúztatóját:

**Áldás és béke lengjen az állatvédelem hű és tántorithatlan
nemes lélek drága porai felett!**

Az állatvédelem befolyása a társadalmi életre.

Csernyei Gyulától.

Sokan bizonyára nevetségesnek fogják találni, ha állatvédelemről szólunk oly időben, midőn Europa művelt népei óriási mérvben tesznek intézkedéseket nagyobb fegyverkezésre, hosszú időig tartható háborúra; — fonakosnak fogják tekinteni, ha könyörületet kérünk állítólag az emberek kizárólagos hasznára teremtett lényekért, holott maga Istennek hasonmása önön faja iránt, minden irgalomból kivetkőzni készül.

Mintha eszménk gúnyos ellentéte volna az emberi ész egyenes gondolatmenetének, metsző szarkazmusz a dolgoknak világrendjével szemben!

De hátha épen azért kell szót emelni az alsófoku teremtmények érdekében, mert a felsőbb lényekre visszahatása van a védelem ügyének?

»A létért való küzdelem szentesíti a gyilkosságot« állítja a természettudomány. Ezt vallja az állambölcsesség is, — mennyiben egyenes, feltett vagy képzelt megtámadtatásnál önmentést involvál, s így egyetlen tollvonással meg van semmisítve minden ami emberi, amit »civilisáció« nevezet alatt, a más élő lények fájdalmaiban való részvét alkotott, valamint az, mit a saját szenvedései által megtisztult emberi nemnek jobbjai, évezredek küzdelmei kézben helyesnek találtak.

Ha ezen elvet mint természettörvényt feltétlenül elfogadjuk, nem választhatjuk el a többi szerves lényektől az embert, sem faja, sem amazok ellenében, s akkor az erény fogalma illuzóriussá válik, az erkölcsös szokások kivesznek az emberi társaságból.